

Presentació

Els membres de la Secció Filològica no només sabíem que ho havíem de fer, sinó que volíem fer-ho: retre un homenatge al nostre company de Secció, amic de tants anys, Francesc Vallverdú. Amb motiu del seu traspàs, altres institucions van prendre la iniciativa d'organitzar un acte de record i ens hi vam afegir, però ja des del primer moment ens vam dir que al cap d'un any nosaltres, els companys de la Secció Filològica, volíem encapçalar-ne un altre per a recordar-lo una vegada més.

No parlaré jo del vessant científic de Francesc Vallverdú, que ja es tractarà en les contribucions d'aquesta jornada, sinó que voldria destacar-ne alguns trets. Francesc Vallverdú fou un home molt polifacètic. L'interessava tot i va dedicar-se a moltes coses. Francesc Vallverdú era un home inquiet, curiós, compromès, generós i disponible.

Era un home compromès, ens ho mostra la seva poesia. I no sols la poesia, també el paper que va tenir en la normalització de la llengua, ja fos a través de la seva elaboració intel·lectual en sociolingüística o de la tasca pràctica que dugué a terme en la Corporació Catalana de Mitjans de Comunicació. Era un home totalment compromès amb l'IEC. No va vacil·lar a acceptar la vicepresidència de la Secció Filològica just quan feia poc temps que n'era membre i el president d'aleshores, Joan Martí, li ho va demanar.

Era un home generós, en Francesc Vallverdú no formava part d'aquells grups que intenten col·locar els membres de la capelleta cada vegada que encapçalen un projecte editorial. Comptava amb persones diverses, i aquesta és una de les coses que no li agrairé mai prou. Perquè que en un país petit una persona sàpiga integrar diferents colors en una mateixa empresa és molt d'agrair.

I era un home disponible. Ho era tant que, com ja he dit abans, al cap de dos dies de ser a l'Institut ja va ocupar un càrrec, que li representava més feina que honors, i en acabar el mandat en va acceptar un altre per delegació del president de

l'IEC Salvador Giner. Si no hagués tingut aquest tarannà, aquesta voluntat de servei, segurament la seva tasca de poeta hauria guanyat en disponibilitat.

Francesc Vallverdú tenia com una doble vida: la professional, on guanyava el salari, i l'acadèmica, la intel·lectual, la de servei del país. No va vacil·lar en cap moment quan se li va demanar que posés els seus coneixements lingüístics al servei de la normalització de la llengua i es va estar vint anys fent d'assessor de la Corporació Catalana.

Aquest homenatge, doncs, l'haviem de fer i el volíem fer perquè a la Secció Filològica en Francesc ha deixat un gran buit, el buit d'aquesta generositat, disponibilitat, tarannà afable, que feia que cada vegada que ens vèiem a la Secció trobéssim el seu somriure bonhomíós i franc.

El nostre record per sempre.

M. TERESA CABRÉ
Presidenta de la Secció Filològica